

1881-07-20

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Michael Lunn

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
FA 2-016-00033. Kasse F 6

Keywords:
The family feud

SUMMARY

J. C. skriver om bruddet med Carl, og han beder Michael Lunn om ikke at slå hånden af Carl.

TRANSSKRIFTION

Kjære Hr Lunn!

Jeg kan fuldtvel fatte, at det maa være Dem høist piinligt at see det Fredens Værk, hvorpaa De nu paa andet Aar har arbeidet med saa stor utrættelighed og Opofrelse af Tid og Kræfter truet af Tilintetgjørelse, men troer De ikke eller rettere er De ikke overbevist om, at det for mig er endnu langt piinligere? Dersom det ikke var saa, vilde det da have kostet mig saa megen Tvivl og Betænkelighed og søvnløse Nætter at komme til den faste Erkjendelse og at udtale den for Dem, at Forholdenes uimodstaaelige Udvikling trods al min Haardnakkede og over de fornuftige, ja endog de forsvarlige Grændser gaaende Modstand havde gjort en Udvidelse af mit Bryggeri til en uundgaaelig Nødvendighed?

Naar jeg maa bøie mig for denne for mig piinlige Nødvendighed, som jeg ikke kan afværge, er jeg i Ordets strengeste Forstand et villieløst Redskab og Alt hvad jeg kan gjøre er at gjøre Nødvendigheden klar for Carl. Dette troer jeg ogsaa at den er bleven,

og han derfor intet Andet Svar, end at det er umuligt for ham, at undvære Annexbryggeriet om 1 1/4 Aar. Men denne Paastand er aldeles falsk og de Grunde han anfører derfor, ere kun jammerlige Udflugter, som han ikke kan være bekjendt og engang vil skamme sig over. At jeg ikke kan bygge et heelt Bryggeri altsaa med Brønd paa Hamborg Marken ved Foden af den høitliggende Kirkegaard, kan han godt selv indsee naar han vil og at jeg ikke kan benytte Deres velmente men uheldige Forslag, at lade Carl forsyne mine Kunder, der kunne faae Øl nok hos Kbhvns Bryggerier, men som maae have "ægte Carlsberg Øl", kan Carl som Brygger indsee, naar han vil bruge en lille Smule Eftertanke og ikke sige Noget for et Syns Skyld.-

Jeg har idag havt en Samtale med Ottilia ifølge hendes egen Foranledning, hvori jeg søgte at klare hendes af Carls Tale forvirrede Forestillinger, men om det lykkedes mig, er vistnok tvivlsomt. Hun kan jo ikke bedømme om Carl i 14 Maaneder kan

bygge saamange nye Kjeldere

som der findes i Annexet, osv og hun vil jo snarere troe paa Carl's Nei end mit Ja ! Men Et troer jeg blev hende klart, at der ikke er Spørgsmaal om hvad jeg vil, men om hvad jeg maa imod min Villie.

Jeg sluttede med at gjøre hende opmærksom paa, at jeg hidtil har bedet Carl om frivillig at gjøre hvad jeg troer Enhver vil finde at han burde gjøre for mig som en lille Gjengjældelse for hvad jeg har gjort for ham, men naar han ikke vil det, da er det sidste svage Baand, som knytter os til hinanden, bristet og da sees vi ikke mere.

Jeg sagde hende, at dersom mit Forslag ikke blev modtaget til Løverdags gik jeg til Klubien og bad ham paa Mandag bringe Carl Opsigelsen, da jeg af Hensyn til min Kone ikke kan udsætte Afgjørelsen et Øieblik længere, hvilket desuden aldeles ikke kunne nytte. Ottilias Ønske om Fred venter jeg mig intet Resultat af og jeg er forberedt paa en sørgelig Fremtid, som dog i hvert Fald vil have det forud for

de sidste Aars Piinagtighed, at den vil give Ro. Man bærer lettere Skilsmissem ved Døden end den uophørlige Spænding medens den(s) Komme stadigt truer.

Endnu engang Tak for Deres Venkab for Carl og for os Alle og slaae ikke Haanden af ham! Jeg troer at jeg bør gjøre Evaldsen bekendt med Bruddet og de forudgaaende sørgelige Forhold, for at han om muligt kan indvirke paa Carls Sind.

Deres hengivne
J. C. Jacobsen

Begyndt Onsdag Aften
og sluttet Torsdag Aften

Ch. M.
17/23/78 (efter Christj. Brev af 19/7)

Kjære Hr. Leum!

Jeg kan fuldstændt fatte, at det er en ny
Dum idé pænligt at fra det Nordens Mark,
hvoran de er en anden Aar for end det
med saa lavt Udbetaling af Ogsaffør af
Eid og Lønnet Lovet af Christj. Brev,
men hvor de ikke eller heller er de ikke
overbevist om, at det for mig er endnu
laug, pænligt? Derfor det ikke er
saa, med det da saa læst mig for mig
Crimel og betalelig og pænligt Mallet
at komme til den ^{første} Salgsted og at indtæle
den for dem, at Lønnet er en af de
betalingen end at min Jaantallet og om
de foruflige, og ja endog de foruflige
gaaende Madstend Jante gjæde en betalelig
af mit Lønnet er en uendelig Madstend?

Nar jeg nu er bær mig for dem for mig
pænligt Madstend, som jeg ikke kan
afsege, er jeg i Gode Lovestend
et uendelig Lønnet og All for mig
gjæde er at gjæde Madstend end for
Carl. Dette Lønnet er af se at den er blaar.

og Jan derfor indet andet Svar, at end at det
er uimuligt for Jan, at indse den Aenlygheds
om 174 Aar. Men denne saak end er aldeles
sæd og de Grunde Jan anfører derfor, er
den jævnselige Beskæffelse, som Jan selv
den næst bekjendte og engang med ham selv
omst. At jeg ikke kan bygge et fast Bygning
alder end Grænd for Hamborg Markens med
Luden af den færdiggjorte Tiedlygaard, som Jan
gult selv indse, naar Jan vil og at jeg ikke
den bevilge Jans materielle men i færdige
Løstags, at lade Carl forsinde min Lænder,
der min Jans de nok for Tiedly Bygning,
men som min Jans "egte Carlberg Pl." som
Carl selv bygget indse, især Jan vil
bringe ^{alle} min færdiggjorte og ikke lige
Mogel for et Bygning Bygd. -

Jeg var idag vant an Jantale med
Othilia ifølge Jantale egen Torsaulbetning,
som jeg sagde at Lægen Jantale af Carl
Els fornerrade Lægefærdighed, men den
det Lykkeligt mig, at miste et Lægehus.
Jens den jo ikke badomus om Carl: 17.
Maanedet den bygge sammen mig Tiedly

Juni den femte i Arumbygd, af en og sin med jo
sværre troen paa Carl: Was! end paa mit Ja!
Man skal troes sig alle Jants Ord, at det ikke
er Spørgsmål om hvad jeg vil, men om hvad
jeg maa imod min Villie -

Jeg stilledes med at gjøres Jants ugnæsthem
plan, at jeg stillet for hadet høst en form iller
at gjøres hvad jeg troes fester mit funder at
fau hinde gjøres for mig, som en lille Gjængsels
for hvad jeg for gjæst for fæu, men er end
fau ikke mit det, da er det samme forage leand.
Juni Søndag at det sin anden, bristet og da
fau ni ikke er. Jeg sagde Jant, at det som
mit Søndag ikke alle uddagel til Lørdag,
gik jeg til Klesheim og lad fæu paa Mandag
kongen Carl Ophøjelses, da jeg af fæu sig
til min Læse ikke fæu udfælle Afgjærelsen
et Qiæble b langsom, fæillet det uden aldelat
ikke lunde uylle. ~~Det~~ ~~af~~ Othelias
Qusta om det maade jeg mig indet Istedtal
af og jeg er fæu erndt paa en fæu gælig fæu det,
som dag i fæu det mit fæu det fæu det fæu

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

de bedste Aand frimodighed, at den vil
gaae Lo. Man kunne liden Kædet
med Dæden med den uafsluttede Spænding
mellem den Gamme Rationelle Lov.

Endnu en gang Tak for Deres Gode
for Carl og for os alle og naar I
gaaender af Jern! Jeg tror at jeg har
gjort Ewalden betydeligt med Lovet
og de fremtidige sørgelige Døds
for at jeg kan minde sig indvirkende paa
Carls Dind.

Respektfuldt Ord og Affen
og Høfligt Ord og Affen.
J. C. Jacobsen